

La farsa del control i l'engany de la no intervenció

On haurien arribat França i Anglaterra? Es precis donar-se

"L'Humanité" pregunta si és veritat la notícia que Alemanya i Itàlia digueren que solament després de començada l'ofensiva al nord-est de Madrid, o sigui l'actual al sector de Guadalajara, subscriurien les mesures de control

I PARIS I LONDRES S'HI AVINGUEREN!...

Paris, 12. — Les notícies procedents d'Espanya causen viva inquietud als centres oficials. La premsa d'Europa protesta contra l'engany de la no-intervenció i posa de relleu la farsa del control, en presència d'un exercit regular que lluita contra un exercit del poble, el govern del qual no té llibertat per a proveir-se d'armes i municions.

Les notícies de Londres i les de París concorden en el fet que els alemanys semblen que es retiren dels assumptes d'Espanya i que només queden a Espanya uns milers de soldats que vigilen la marxa de les operacions. Però no hi ha dubte que Itàlia ha enviat enormes quantitats de material de guerra i de

soldats fins i tot després d'haver posat en vigor el control «efectiu». Sembla que els anglesos es donen compte que també poden sortir soldats de Líbia, sense embarcar-se en ports italians, per a burlar la vigilància dels consols britànics.

Tots els diaris posen de relleu la conversació sostinguda pel comandant Lucia Antonio d'Istano, fet presoner al front de Guadalajara. Diu aquest militar feixista que actualment hi ha quatre divisions a Espanya, formades per l'exercit regular italià. Després, referint-se a l'aspecte polític, diu:

«El feixisme intenta convertir-se en internacional. Itàlia preveu la creació d'una Lliga de nacions feixista i per això té interès a crear el feixisme a Espanya.»

Aquest comandant participà en la guerra d'Etíopia i arribà el dia 6 de febrer en el vapor «Sicilia». Declara a més que el Duce enviaria tropes regular a Espanya.

Davant d'aquests fets — diu «l'Humanité» — ens preguntem si és veritat la notícia segons la qual Itàlia i Alemanya donaren a conèixer el seu punt de vista que només després del començament de l'ofensiva al nord-est de Madrid subscriurien les mesures de control. Anglaterra — continua dient el diari — i dissortadament França acceptaren aquest desig, és a dir acceptaren aquest deshonor.

Sempre a primera línia!

"No pot justificar-se, sota cap pretext, que hi hagi armes llargues a la reraguarda", diu el Comitè Nacional de la C.N.T.

El qui no vulgui desprendre-se'n cal que es disposi a ésser mobilitzat

València. — El Comitè Nacional de la C.N.T. ha publicat un document en el qual diu que l'enemig de la C.N.T. és la guerra civil, i que l'objectiu de la qual és Madrid; i en aquestes circumstàncies no pot justificar-se sota cap pretext tenir armes llargues a la reraguarda, car aquestes armes han d'ésser destinades al

front. Per això —afegeix— posem a conèixer de tots els camarades, sindicats i comitès de la C.N.T., que en el termini de quaranta-vuit hores han de lliurar-se totes les armes perquè siguin posades al servei de les brigades i siguin utilitzades immediatament als fronts; i el qui

no vulgui desprendre-se'n es posarà immediatament amb el seu fusell a la disposició de les seccions de defensa per a ésser mobilitzat, un cop enquadrat a les brigades de l'Exercit Popular. El qui desatengui aquesta consigna haurà d'atènyer-se a les conseqüències del desarmament.

Els rebels pretenen la zona minaire de Pozoblanco

Fins ara, però, no han aconseguit el més mínim avantatge

Andujar, 12. — Amb gran intensitat ha continuat l'acció iniciada fa uns dies pels rebels en el sector de Pozoblanco, sense que, gràcies a la tossuda resistència dels lluitadors republicans, hagin aconseguit el més petit avantatge.

Les forces lleials, després de la dura lluita sostinguda el dia d'ahir, mantenen íntegrament llurs posicions.

El temporal, que ha convertit els camps en grans llacunes, intensifica encara més la duresa de la lluita, que es repeteix amb més coratge així que el temporal afluïa.

Els facciosos continuen llurs atacs davant la perspectiva d'aconseguir els ambiciosos propòsits que tenen d'apoderar-se de la nostra zona minera. L'exercit popular, que també sap la importància que per a l'Espanya llietal té la possessió d'aquesta conca, posa tota la seva energia per tal de rebutjar les forces rebels, que es veuen impotents per a desbordar les nostres línies.

El total de soldats fugitius, procedents tots de la posició facciosa de Villa del Río, que arribaren als nostres rangs, ascendeix a onze i pertanyen al Regiment de Granada.

Tots ells es presentaren amb armament i corretjà completament nous.

Els guardies encerclats en el santuari de la Virgen de la Cabeza, davant la crítica situació per què travessen a causa de la manca d'aliments —car els avions feixistes no poden proveir-los a causa del fort temporal regnant— intentaren, la matinada d'ahir, per mitjà d'un atac, desfer-se d'aquests soldats.

El nostre soldat, vigilant, pararon en sec la temptativa i els facciosos foren rebutjats amb energia i rapidesa. L'operació ens costà dos ferits.

El Govern comunicarà al Comitè de Londres la presència de divisions italianes al front de Guadalajara

València, 11. — A les quatre i vint minuts es reuniren els ministres en Consell. La reunió acabà prop de mitja nit.

A la sortida, el ministre d'Instrucció Pública facilità als periodistes la següent nota:

«El Consell de Ministres examina a gran infracció que la presència de diverses divisions regulars italianes al front de Guadalajara, constitueix des del punt de vista de la no intervenció, i aprovà les decisions presa pel Ministeri d'Estat per a posar els esmentats fets a coneixement del Comè de Londres, de la Societat de Nacions i de tota l'opinió pública internacional.»

El Congrés Internacional Socialista de Londres

Ha acabat les seves deliberacions i ha acordat:

que el poble espanyol es troba compromès, no en una guerra civil, sinó en una guerra d'alliberament nacional;

que la sola acció per a frenar les potències feixistes és una acció determinada dels pobles pacífics;

i que s'organitzarà una Setmana Internacional per informar l'opinió pública del món sobre el problema espanyol i que hi participaran energicament les forces obreres.

Londres, 12. — El Congrés internacional socialista clausurà amb els seus treballs i va votar les tres resolucions relatives als assumptes d'Espanya.

La primera diu: És evident que assistim a una agressió deliberada d'Itàlia i Alemanya — del feixisme — contra Espanya i que el poble espanyol es troba compromès no en una guerra civil, sinó en una guerra d'alliberament nacional.

La resolució atorga: Les dues internacionals obreres no estan convençudes de l'eficàcia de les mesures aprovades pel Comitè de no-intervenció per a resoldre els perills que presenta la situació. El problema espanyol no pot resoldre's i, per tant, s'ha de buscar la pau, si no és mitjançant la fidelitat a la política i als principis de seguretat col·lectiva de la S. de N.

La segona resolució preveu l'organització d'una setmana internacional durant la qual serà feta una gran propaganda per a informar a l'opinió pública mundial. La tercera resolució la constitueix un telegrama dirigit a Largo Caballero assegurant al cap del Govern espanyol que totes les forces obreres i socialistes seran convocades per a participar energicament en la campanya a favor de la República espanyola.

Fort temporal d'aigües, a Aragó

COMUNICAT DEL MATI DEL CONSELLER DE DEFENSA A S. E. EL PRESIDENT DE CATALUNYA:

Al subsector del Pireneu la nostra artilleria ha efectuat disparats sobre un tren de mercaderies faccioses que han produït destruccions i han incendiat un dels vagons.

El President Companys ha conferenciat extensament amb el conseller Terradellas

Des del seu despatx particular de la Presidència, l'honorable President de Catalunya ha celebrat aquest matí, converses amb diversos consellers, i conferències telefòniques per tal d'assabentar-se de la marxa de les operacions a la zona de lluita.

la joventut de Catalunya

Les demostracions de preparació militar

El Front de la Joventut prepara àmplies demostracions de preparació militar de la Joventut per als dies 14 i 21 del mes que ve. No és possible encara, donada la importància que han de tenir aquestes actes, avançar dades concretes sobre l'amplic pla que hi ha en projecte desenvolupar; però podem afirmar que tota la Joventut de Catalunya, sense excepció, manifestarà estretament unida la seva decisió de formar un potent exercit regular que sigui la garantia de la victòria.

Les demostracions formidables que el Front de la Joventut prepara estan cridades a ésser d'una repercussió fortíssima, no tan sols dins l'àrea del nostre poble, sinó entre tota la Joventut antifeixista del món, que té fets els ulls en nosaltres i posades les seves mil·lions d'esperances en la Joventut de Catalunya.

Hi ha en preparació per al diumenge, dia 21, una diada esportiva en la qual hi haurà intercalada una competició futbolística entre unes seleccions estrangeres de primer ordre.

Junt amb això les demostracions dels nostres para-xutistes, dels nostres antiaeroplans, llançabombes, etc., farà comprendre a tota la Joventut del món que la Joventut Catalana està organitzant en un poderós exercit que anihilarà el feixisme invasor. Comptem per això que serà tota la Joventut de Catalunya la que entusiàsticament col·laborarà en els esmentats Dies de la Joventut, preludi de gloriosos dies de victòria.

Tota parlen de guanyar la guerra, però per a aconseguir la victòria amb l'heroisme d'una ciutat màrtir, amb el braó indomitable dels lluitadors catalans, no n'hi ha prou. No n'hi ha prou tampoc amb frases ni crides patriòtiques. Solament amb fets es decideix la guerra. Solament amb fets guanya la guerra, i la victòria s'ha de guanyar als fronts. No es fa la guerra tan sols als fronts que a l'enemic li convé atacar. La guerra es disputa arreu: a les trinxeres, al voltant de la capital heroica, a la rereguarda i als fronts d'obscurs on l'enemic ha minvat de moment els seus efectius. Una consigna, doncs, per a nosaltres: omplir els nostres efectius a fi de donar alia a l'enemic no li convé la batalla decisiva. Omplir els nostres efectius, amb qui? Amb els nostres joves!

La joventut catalana s'ha mobilitzat des dels primers dies de la sublevació criminal. Milers i milers de joves han combatut el feixisme als carrers barcelonins i li han infligit castigues duríssimes als fronts aragonesos. Però ara s'ha canviat la guerra; no és solament una guerra que la pugui decidir el valor personal; és una guerra la nostra que necessita un coneixement precís de tot l'art bèl·lic i de tots els desenvolupaments tàctics i moderns.

La joventut està preparant en aquesta missió tan alta i com en els dies heroics de la Catalunya del lluita crida ara novament un cor de milers de joves: La Joventut Catalana diu: Present!

El intel·lectuals de tot el món parlaran a la joventut catalana i internacional en el grandios act de la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya organitzat amb motiu de la DIADA DE LA JOVENTUT per al diumenge, dia 14, a dos quarts de cinc de la tarda, a Belles Arts CUNILLERA, per la F.N.E.C.

TUNON, per la F.U.E.

POMPEU FABRA

POUS i PAGES

Doctor MARQUEZ

LEON FELIPE

JOAQUIM XIRAU

VICTORIO MACHO

ISABELLE BLUME, per Bèlgica

JEAN CASSOU, per França

A. SEQUEIROS, per Mèxic

ILYA EHREMBURG, per la U.R.S.S.

ANTONI MARIA SBERT

HAN PROMES LLUR ASSISTENCIA ELS COM-SOLS GENERALS DE MEXIC I DE LA U.R.S.S.

Per la defensa de la nostra cultura, assistiu tots en massa al grandios act de diumenge a Belles Arts

Al matí tindrà lloc la inauguració del monument a l'heroi de l'Exèrcit Popular a la Plaça Catalunya.

L'OBRA DEL COMITE D'AJUT ALS REFUGIATS

Caria adreçada a S. E. el President de Catalunya

El Comitè Central d'Ajut als Refugiats ha adreçat a S. E. el President de la Generalitat de Catalunya la lletra que reproduïm a continuació:

«Els representants de totes les organitzacions antifeixistes de Catalunya que componen el Comitè Central d'Ajut als Refugiats han vist amb veritable emoció com aquesta Honorable Presidència encarnada en la vostra persona, reconeguda a tot arreu del món com a gènera-ment liberal i democrata, nobilitada Presidència nostra i de tots els que a Catalunya s'afeguen, feia lliurament a l'organisme que tinc l'honor de presidir, d'un donat, ahir, de DEU MIL PESSETES dels treballadors de la casa United Schoe Machinery S. O. C. i un altre en el dia d'avui, de VINT-CINC MIL PESSETES, procedent de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya.

Prova de confiança i d'identificació palca es aquesta que els treballadors de la nostra terra s'adreça a vos per a disposar el seu gra de socorrer per a aixecar aquest gran edifici que serà la Catalunya antifeixista.

Pens de la responsabilitat que ens atany, no dubtem que invertirem sols i exclusivament per a les urgents necessitats de les dones i de la malnada, en mala hora foragitada de les seves llars per l'imperialisme internacional, els cabals que aquesta estimada treballadors, per mitjà de la vostra mà, ens confien.

Rebeu, doncs, President de Catalunya, la nostra més fervent adhesió en aquesta moments històrics que el poble viu i el poble sap morir per les seves llibertats. — Barcelona, 11 de març del 1937. — President, Francesc Grau.»

UN ALTRE LLUITADOR CAIGUT

Madrid, 12. — Al front del Jarama ha resultat mort en un recent combat, Josep Alcántara. Era fundador de la F. U. E.

UN ALTRE AVIS...

Cinc dies fa que dura l'ofensiva rebel al front del nord de Guadalajara. Els petits èxits inicials que aconseguiren les hosts de Franco han estat no sols recuperats, sinó també superats per la contraofensiva lleial desenrotllada aquestes últimes quaranta-vuit hores. Cinc dies de combat implacable, seguit, sense un moment de repòs ni de tranquil·litat. Cinc dies de tronar el canó, de telejar les metralladores, de ressonar les trompetes i d'espèrnegar els fusells. Cinc dies de canoneig i de bombardeig. Atacs a la baloneta. Atacs amb tanca. Atacs amb dinamita. D'una banda i de l'altra, la iniciativa i l'audàcia i l'activitat ha superat el que fins ara s'havia vist sobre els camps de lluita de la nostra Península. Cinc dies que han constituït, potser, la batalla més dura d'aquests vuit mesos de guerra.

I aquesta cinc dies permeten fer dues constatacions que no es poden pas deixar passar en silenci.

La primera és la prova irrefutable que aquests atacs ens han portat de l'ajuda descarada que rep Franco del seu aliat Mussolini. Alvarez del Vayo ja ho fela remarcar fa dos dies en una nota tramesa a totes les cancelleries del món. Ho fela remarcar quan tot just s'havia iniciat la batalla i recolzava les seves afirmacions sobre allò que havien declarat quatre soldats italians fets presoners. Però ara aquesta primera denúncia pot ésser reforçada infiniment, de tal manera que ningú no en pugui ni tan sols dubtar, per molt que sigui el seu cinisme posat al servei dels interessos del feixisme internacional. Han estat quaranta-un els militars italians detinguts en la penúltima jornada de combat al nord de Guadalajara, a cent quilòmetres de Madrid: un comandant, dos tinentes, un sargent i trenta-set soldats, als quals cal afegir-ne trenta-quatre més capturats en la darrera operació. Una presa així demostra que entr: les hordes que segueixen Franco hi ha contingents considerables d'italians.

lans. Tan considerables, que constitueixen —junt amb els alemanys— la majoria de les forces amb què compta el «Govern» de Salamanca.

La segona constatació que ens cal fer és el magnífic esperit de lluita, de sacrifici, d'heroisme anònim, d'iniciativa, que en aquests inacabables —i que encara no han acabat— cinc dies de batalla han demostrat els milicians de la República. Contra els tancs, les granades llançades moltes vegades amb sacrifici de la pròpia vida. Contra els atacs a la baloneta, l'estoïcisme i la sang freda més impressionants. Contra la cavalleria, la serenitat i la baloneta. Contra els avions, les fortificacions construïdes en pocs dies. I contra la reculada, la contraofensiva victoriosa, que ha permès als milicians reconquerir les seves antigues posicions després d'haver causat als italians una quantitat enorme de pèrdues en homes i en material.

I després de fer aquestes dues constatacions, ens preguntem —i no som pas sols a fer-nos aquestes preguntes: «Per què la passivitat dels Estats democràtics davant de la intervenció feixista internacional? «Per què la passivitat de la rereguarda davant del magnífic capteniment dels soldats de la República?»

I penso que la resposta a aquestes dues preguntes va íntimament lligada. La passivitat dels Estats democràtics no és potser sinó un reflex de la passivitat de la nostra rereguarda, que contempla sense reaccionar com les coses no marxen com nosaltres i com tot el món que ens mira amb simpatia, voldriem que marxessin.

I que si no marxen com cal el primer responsable n'és la mateixa rereguarda agafada així, en bloc, com un tot únic, que té per missió i per deure prestar suport als seus combatents i als seus Governos.

Han fracassat totes les temptatives de les forces italianes al sector de Guadalajara

Madrid, 12. — «Política», en la seva impressió diària dels fronts, diu: «Tots els mitjans italians de què disposen els facciosos foren llançats abir contra les nostres línies de Guadalajara. Sols a força d'entusiasme, les forces lleials a la República pogueren contenir la impetuosa empenta feixista, realitzada amb to-mena de material i de columnes motoritzades.

Afortunadament, els disegs dels traïdors es veieren frustrats davant la decisió dels nostres soldats.

Vista la impotència per avançar, l'exèrcit italià tractà de realitzar una maniobra en direcció a l'Est; però també fou tallat aquest desig davant l'enèrgica i eficaç actuació de les nostres tropes. Pot considerar-se, doncs, el dia d'ahir com a satisfactori per a la nostra causa en aquest sector, ja que fallaren totes les temptatives dels traïdors.

Als fronts immediats a Madrid el dia transcorregué amb relativa tranquil·litat.

BANDERES DE LA REPUBLICA A L'ILLA DE CORSEGA

"Recordeu, francesos, que en moment tràgic per a la vostra Pàtria dotze mil catalans lluitaren amb vosaltres",

Bastia (Còrsega), febrer.—El dia 28 del corrent mes entrà en aquest port, degut a l'imponent temporal, el vaixell «S.A.C. 7», de la matricula de Barcelona, enarborant la gloriosa bandera de la República.

Va cridar molt l'atenció en aquesta població la presència de l'esmentat vaixell, puix que des del començament de la guerra civil no havia tingut la joia de contemplar el pavelló de la República, ni cap vaixell del registre de la capital de la nostra estimada Catalunya.

Aquesta estada va ésser aprofitada per les organitzacions locals del Front Popular i per l'Associació d'Amics de l'Espanya Republicana, per a organitzar un acte de propaganda a favor de la República germana i d'homenatge als heroics defensors de la llibertat.

Dilluns, dia primer de març, va tenir lloc un gran miting a l'espaïosa sala del Gran Teatre Municipal, al qual assistí una gran multitud no obstant no haver tingut el temps material d'avisar per mitjà de la premsa local.

Per aclamació dels assistents va cedir-se la presidència d'honor a la senyora Verdaguier, assistida del senyor Mús Cinto, músicista del dit vaixell, que per cert va entusiasmar l'assistència amb el seu magnífic i brillant discurs.

A la presidència, entrelaçades, hi havia les banderes de la República francesa junt amb la de la República espanyola, i al mig de totes dues la gloriosa senyera de Catalunya.

Seguidament varen fer ús de la paraula els oradors d'aquesta ciutat: Vinciguerra, professor del Partit Radical Socialista; Menville, professor del Partit Socialista, S.P.I.O. i Giovanni, professor del Partit Comunista, S.P.I.C.

Tots aquests oradors feren arbrats discursos, enmig d'un gran entusiasme, i demanaren que tothom contribuís a la lluita del valent poble d'Espanya contra el feixisme, sobretot amb bons materials, assegurant la seva fervent adhesió i ajut.

Seguidament foren ús de la paraula Esteve Rabassa, maquinista del vaixell «S.A.C. 7», el qual, per cert, en una brillant forma, va aixecar tempestats de visques, sobretot en adreçar-se al veritable poble de França i recordant-los que en un moment per a ells trágic 12.000 catalans vingueren voluntàriament a lluitar al seu costat i que la gran majoria dormen el somni etern en aquesta terra de França per haver lluitat per la llibertat dels pobles i la dels homes.

A continuació parlà el major Artur Lluís, el qual va emocionar els assistents amb la relació dels moments que ha viscut al front d'Osca, i explicà els martiris que els feixistes han causat als presoners que han tingut la dissort de caure a les seves mans.

Va servir d'interprete, Isidre Verdaguier, català que resideix fa molts anys en aquesta ciutat, i ensems clogué l'acte. Agraí, en nom de Catalunya, tot allò que el Front Popular de Còrsega ha fet per a ajudar el nostre poble en la lluita que esiem sostenint, sobretot per la tramesa de voluntaris corsos, que arriben prop d'un centenar, i que en l'actualitat estan lluitant al Front de Madrid. Aquest acte acaba amb visques a la victòria de la República espanyola i a la llibertat del poble català. Tota la concurrència s'aixecà amb el puny clos i entonà les estrofes de La Internacional.

L'import del que es recaptà en aquest important acte fou tramès al Comitè francès d'ajut als antifeixistes d'Espanya.

Josep Pinillo, campió de natació abans, aia capità de l'Exèrcit Popular

No fa gaires setmanes, un amic ens assabentà que Josep Pinillo, l'ex-gran campió de natació, lluitava al front de guerra, amb el grau d'oficial. A mitjà que conegues Pinillo a fons, com nosaltres, no podia sorprendre la notícia. Pinillo, pel seu temps, per la seva manera d'ésser, havia de trobar el seu centre en aquesta lluita que ara sostenim. On hi ha perill, on s'ha de posar a prova l'esperit d'audàcia i el valor, Pinillo hi troba un al·licient. Tota la seva vida ha estat igual: és una qüestió purament i netament temperamental.

JOSEP PINILLO, ex-campió de natació, avui oficial de l'exèrcit del poble

A LA RECERCA D'EMOCIIONS

Recordem Pinillo en l'època d'estudiant als Escolapis, on ja comandava un grup de rebels que es jugaven la missa dels diumenges per anar a jugar partida de futbol o a organitzar correes de brios al Parc de la Ciutadella. Més tard, trobem Pinillo campió invencible de natació i el velem desfilar per les piscines d'Europa defensant els colors de Catalunya i Espanya. La natació es per a ell un mitjà d'expansió física, però no temperamental. La natació era per a ell un esport massa fàcil i ell volia emoció, perill. Per això, aficionat al torrej com ho ha estat tota la vida, de tant en tant apareixia a l'arena.

I tot això sempre com a aficionat, com a aficionat generós, amb el somriure als llavis i amb tot el bon humor d'una joventut fàcil.

AQUELL NOI DE CABELL NEGRE ERA ROS COM UN FIL D'OR...

De la vida esportiva de Pinillo es poden contar un nombre incalculable d'anècdotes. Una vegada, viatjava amb l'equip de nedadors que en representació del Club Natació Barcelona anava a actuar a Alemanya. Un dels companys de l'equip, cada dia quan es llevava anava d'una habitació a l'altra de l'hotel demanant als companys que volia deixar-hi l'ampolla de l'aigua de Colònia. Pinillo, un dia, va treure l'ampolla de l'aigua oxigenada de l'equip farmacèutic, li posà el tap d'una ampolla d'aigua de Colònia i quan el company feu la petició de cada dia, Pinillo li lliurà l'ampolla. El company, confiat, es friccionà el cap i es pentinà; a les poques hores, aquell noi de cabell negre era ros com un fil d'or.

PINILLO, AVUI

Els anys han passat i el Pinillo d'avui és un altre; però tan audaç i valeros com el d'abans. Ha canviat el caràcter, però no el temperament. L'heroi, el trobat passant, venit de militar i lluitat als embolmes de capità d'infanteria. És el passeig guardiador, als pocs dies de sortir de l'Hospital, on ha sofert una important intervenció quirúrgica.

Naturalment, parlem de la guerra.

Ja ens havien assabentat que lluitaves al front, però ignoràvem que ja fosses capità.

A LA GUERRA!

—Jo havia ignorat sempre que tingués temperament ni possibilitats

COMUNICATS DE GUERRA

DEL CONSELLER DE DEFENSA AL PRESIDENT DE CATALUNYA

COMUNICAT D'AHIR AL VESPRE

Res de nou a tot el front.

EL DE LA JUNTA DE DEFENSA DE MADRID

Madrid, 11. — Comunicat oficial feliçat pel Gabinet d'Informació de la Junta de Defensa de Madrid, a les 22 hores:

FRONT DEL CENTRE. — Sector de Guadalajara. L'enemic accentua la seva pressió sobre les nostres posicions utilitzant un formidable material bèl·lic.

Les forces republicanes han contingut els invasors, els quals realitzaren forts contratacs sense èxit.

A alguns sectors del front de Madrid, Heuguer trosseja i algun foc de canó. Les nostres tropes han excusat voladures amb excel·lent resultat, ja que han quedat enterrats entre les runes la guarnició d'una posició enemiga, amb tot el seu material.

En les operacions realitzades per les nostres forces al front de Guadalajara han estat fets presoners un comandant, dos oficials i quaranta soldats italians, els quals, en ésser interrogats, suministraren detalls de gran importància, que comproven la presència de grans unitats en l'esmentat front.

S'han presentat a les nostres línies dos fugitius italians.

Seu novetat als altres sectors d'aquest front.

DEL MINISTERI DE MARINA I AIRE

València, 11. — Comunicat de Marina i Aire de les nou de la nit.

Les nostres patrulles d'aviació que fan servei a Asturies, bombardejaren amb eficaça posicions navales a Escamplero, Lloriana i Santullano.

Al sector de Guadalajara foren bombardejades i metrallades intensament concentracions enemigues.

S'efectuaren també diverses operacions de reconeixement i vigilància.

Homenatge al heroic Cos d'Assalt

València, 12. — En la seva darrera reunió ordinària, l'Executiva de la U. G. T. acordà concedir ingress a 14 seccions amb 5.270 aliats.

En la nota acompanyada d'aquesta reunió, es diu que examinada per la Comissió Executiva les circumstàncies presents, es a una nova crida a la disciplina de totes les seves seccions perquè s'abstinguin de formular pactes de cap mena amb cap organisme mentre no rebin instruccions corresponents de la Comissió.

Igualment advertí a tots els seus federats i seccions la imperiosa necessitat de no realitzar moviment i reclamació de cap mena mentre no rebí l'autorització corresponent de la seva federació nacional d'indústries i aquesta ho obtingui de l'Executiva.

Insta feliç novament sobre la necessitat de mantenir les més cordials relacions entre tots els organismes antifeixistes i d'acatar la disciplina ferria de l'organització i arribar, al final, a l'exclusió de tots els elements incontrolables que pertorbin el funcionament dels organismes antifeixistes o l'acció del govern.

L'Executiva es suma al dolor per l'heroica mort dels defensors de l'antifeixisme caiguts al servei del Govern de la República, i rei homenatge a l'heroic Cos d'Assalt, el qual manifesta la seva adhesió i simpatia.

Un local: Teatre Barcelonès.

Una data: el diumenge, dia 14 de març, al matí.

Una finalitat: A profit dels petits refugiats.

Una actuació: 50 petits artistes del Grup «Ales Roges».

Una organització: Socors Roig Internacional.

per a ésser-ho, i ja ho veus. Tot té, però, una explicació, i aquesta és fàcil. En esclatar la guerra, jo em trobava, com ja saps, a València, i em va venir la idea d'allistar-me com a voluntari. Vaig entrar amb el grau d'alferes.

—Llavors la teva carrera ha estat molt ràpida.

—Tots els ascensos han estat per mèrits de guerra.

—En quins fronts has lluitat?

EL «DEBUT», A TOLEDO

—A molts. Vaig debutar a Toledo, on vaig intervenir en els cruenta combats anteriors i posteriors a la presa de la ciutat pels facciosos. En un combat al poble d'Alameda vaig ésser ferit a un brm per la metralla d'una de Burguillos i Argés. Després d'aquesta campanya vaig ésser ascendit per mèrits de guerra a tinent.

UNA CAMPANYA MAGNIFICA

—Després vaig ésser traslladat a Tàvera del Teix i portat novament a Toledo, Ciempozuelos, Seseña, Aranjuez i Guadalajara, on vaig prendre part en l'ocupació dels pobles d'Almadrocos, Argamilla, Castejón de Henares, Miralbueno i Algora. Aquella va ésser una campanya magnífica. Les nostres columnes avançaven atropellant-ho tot.

FERIT

Pinillo es feu el casquet i amonyant amb el dit em diu:

—Mira, veus aquesta cicatriu? És el record que tinc d'aquest combat que durà vint-i-die hores. A la carretera de Miralbueno era jo al front dels meus homes avançant d'arbre en arbre amb el fusell a la cara, quan vaig ésser ferit pel cap. L'ordre de guait, a l'Hospital de Guadalajara em felen la tropanació. Ara estic en qualitat de disponible a Barcelona, amb permís de dos mesos per a refer-me.

I després?

ELS MEUS HUMES M'ESPEREN...

—Al front una altra vegada, que els meus homes ja m'esperen. M'entimen molt perquè saben que jo no els abandono mai, sempre vaig al davant amb el fusell a l'espatlla o empujant el gallet de la metralladora.

Per això varen dirigir un manifest al coronel del batalló demanant: «Si meu ascens a capità per mèrits de guerra. Això va provocar el meu ascens».

Si hem d'ésser sincers la carrera militar de Pinillo no ens ha sorpres, ni pot sorprendre ningú que el conegui a fons. Home de tremp, lèrde, audaç. Dues vegades ferit i una vegada a les portes de la mort, ara es compromet a ciutat, on no pot fer altra cosa que passejar. Ja espera tornar al front, al costat dels seus companys nobles i valerosos com ell.

L. M.